

RAADSDISCUSSIE

Huib D. Minderhoud

Aan discussie was geen gebrek in de gemeenteraad van Coevorden in 1949. Zo ging aan het besluit om aan de heer P. Visser voor drie jaar het visrecht in het Loodiep te verlenen, wel het één en ander vooraf. De heer Kuipers merkte op, dat de jeugd ter plaatse ook nogal veel viste en dat die niet uitgesloten kon worden. Secretaris Lammerts stelde daarop, dat er met toestemming van aangelanden en langs de openbare weg gerust gevist mocht worden. De heer Pas vond, dat het visrecht het hengelen door anderen niet uitsloot, maar de heer Kuipers maande toch tot voorzichtigheid in deze zaak. De heer Lukkien merkte op, "dat nu hem blijkt, dat er in de raad geen enkele expert op het visgebied is, dit punt wellicht tot een volgende vergadering kan worden aangehouden". Burgemeester Feith sloot de beraadslagingen door de volgende uitspraak: "Mochten B en W zich op glad ijs begeven hebben, dan zullen zij de zaak opnieuw aan de orde stellen". Iedereen akkoord, aldus besloten en Visser kreeg voor f 10,- per jaar het visrecht vanaf de exportslachterij tot aan het Kanaal Coevorden-Zwinderen.

Bij een verzoek van de "Bond tegen het schenden door het vloeken van Gods Heilige Naam", toonde de heer Lukkien zich een fel voorstander van een bijdrage. De heer Kuipers was tegen en vergeleek het verzoek met een eveneens door de raad niet verleende subsidie voor het behoud van de schaapskudde in Ruinen. Lukkien reageerde nogal geprikkeld op deze vergelijking en toen Kuipers verzoenend opmerkte het misschien wel wat scherp gezegd te hebben, sprak eerstgenoemde verongelijkt: "Hoe het gezegd wordt, trek ik mij niets van aan!". Dat deden de anderen ook niet, want het verzoek werd met zes tegen drie stemmen afgewezen. Op 15 juli werd mejuffrouw Martha de Reiger eervol ontslag ver-

Raadslid Lukkien en echtgenote. Foto is van familie Lukkien

leend als onderwijzeres aan de Parkschool. Ze had "steeds op waardige wijze en langdurig het openbaar onderwijs te Coevorden" gediend en ging om gezondheidsredenen (ze was 61 jaar) vervroegd met pensioen. Haar opvolgster, mejuffrouw G. Wolbers,

volgde ook bij haar sollicitatie haar voorgangster na. Evenals juffrouw De Reiger indertijd, vroeg zij overplaatsing van de Koningin Wilhelminaschool naar de Parkschool. Er was echter één maar. Aan de Parkschool was haar zuster, mevrouw Harms-Wolbers, verbonden en de heer Pas was "in 't algemeen niet voor twee zusters aan één school!" Maar de beide schoolhoofden en ook de inspecteur waren akkoord en de heer Pas berustte. Dus toch twee zusters aan één school en naar spoedig bleek, met veel "vrucht".

De NAM ging bouwen in Coevorden. Maar liefst eenentwintig woningen, waarvan er twee aan de Burgemeester van der Lelysingel en negentien achter de Gereformeerde kerk zouden verrijzen. Het College van B en W verkocht voor dit doel de

bouwgrond voor f 5,- per vierkante meter en hoopte op nog veel meer NAM-mers, hetgeen een vromewens bleek. Van de zijde der bungalowbewoners in de Oranjewijk kwamen protesten tegen de hoge huren van f 6,- per week. B en W adviseerden een verlaging tot f 4,50, maar de heer Santman vond, dat men rekening moest houden met de leraren onder de bewoners "die zeer zeker f 6,- konden betalen!". Daar burgemeester Feith deze huur voor een bungalow toch wel "aan de machtige kant" vond, kregen B en W hun zin.

Er vonden in 1949 ook weer gemeenteraadsverkiezingen plaats. De PvdA verloor hierbij haar vijfde zetel aan de VVD die nu op twee zetels uitkwam. De KVP behield haar drie zetels, de ARP behaalde weer twee zetels en de CHU ook. Om over de wethou-

De nieuwe NAM-woningen. De foto is van W. Jansen

derszetels in alle openheid te kunnen praten, waren eerst alle raadsleden bijeengeroepen. Tijdens deze bijeenkomst had de heer Scheffer (PvdA) zich "weigerachtig getoond" te stemmen op de katholieke kandidaat. Dat had voor opschudding gezorgd en er was daarna zoveel onderling overlegd, dat wethouder Hemel (KVP) al van te voren wist niet gekozen te worden.

Hij wist ook al, dat zijn opvolger de CHU-er Santman zou zijn en verklaarde tijdens de beslissende vergadering van 6 september het niet passend te vinden, dat de op één na sterkste fractie gepasseerd werd. Bovendien was Santman aannemer en hij zou hem dus bezwaarlijk kunnen opvolgen als wethouder van Openbare Werken. En... Scheffer was natuurlijk de schuldi-ge, stelde Hemel.

Daar kwam Scheffer ook rond voor uit. Hij was altijd al tegen de combinatie Donker/Hemel geweest, zei hij en hij zou zeker op Santman stemmen. Bovendien zou nu ook eens weersproken worden, dat zij (als orthodoxe christenen!) in de partij (de PvdA) "geen macht zouden hebben. Het tegendeel blijkt nu wel!". En dat bleek. Donker werd gekozen met tien tegen drie stemmen en Santman met negen tegen vier.

"Dit is na een veertiental jaren één van de zwaarste momenten in mijn leven!", sprak Hemel na afloop en 't was inderdaad een bittere pil voor hem. Voorzitter Feith verguldde die pil wat door hem hulde te betuigen, maar toch... De kersverse wethouder Santman verklaarde vol vertrouwen aan deze nieuwe periode te beginnen. Al direct tijdens de volgende vergadering ging Hemel in de oppositie. Hij vond het onjuist, dat in de Commissie Woonruimtetwet, behalve drie raadsleden ook de beide wethouders zitting hadden. "Als één lid afwe-

Raadslid Scheffer. De foto is van de familie Scheffer.

zig is, kunnen de wethouders de doorslag geven", betoogde hij. Voorzitter Feith vond het juist goed, dat nu alle vijf partijen in "deze welhaast moeilijkste commissie vertegenwoordigd waren" en hij wilde zich niet verdiepen in het feit of deze oplossing wel elegant was. Wethouder Donker stelde in zijn weerwoord dat het "bij beoordeling van woningproblemen noodzakelijk is, dat men de aaneenschakeling van de verschillende gevallen meemaakt. De wethouder, die later (bij toerbeurt) voorzitter wordt, moet van alles op de hoogte blijven".

Einde discussie.